

UNIAREA POPORULUI

Proprietar: IULIU MAIOR junior

ABONAMENTUL PLĂTIT ÎNAINTE:
pe un an 2000 Lei,
pe o jumătate de an 1000 Lei.

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava-Mică sub Nr. 3-1933

Intemeietori: Al. Lupeanu-Mellin și Iuliu Maior

Director int.: ION POPU-CÂMPEANU

Adresa: BLAJ, jud. Târnava-Mică. Telefon Nr. 168

Cinstite și iubite cititorule
să aibi vreme și cu cititul cărți-
lor a face iscusită zăbavă, că nu
este alta mai frumoasă și mai de
folos în toată viața omului ză-
bavă decât cititul cărților.

Miron Costin

„Pe pământ pace, între oameni bună voire“

Prăznuim amintirea Nașterii Domnului. Este un minunat popas, orânduit de Sfânta noastră Biserică, pentru a ne opri câteva clipe cu gândul la adevăratul înțeles al venirii în lume a Mântuitorului nostru Isus Hristos.

S'a născut în iesle la Betleem. Este acesta semnul cel mai învederat și simbolul cel mai luminos, că trimiterea pe pământ a Cerescului Prunc a fost menită mântuirii de păcate a mulțimii nevoiașe, a noroadelor.

Pentru răspândirea Dumnezeieștii Lui învățături și-a ales ucenici pescari săraci.

Minunile Sale le-a împlinit numai prin săraci: orbului i-a dat vedere, ologului i-a poruncit să umble, din morți a înviat pe Lazar, un fiu al norodului sărac.

O mai mare și mai înțeleghătoare învățătură de „iubirea aproapelui“ decât aceasta nici nu se poate închipui.

Mulțimea norodului, până la venirea Mântuitorului pe pământ, se împărțase numai de ură și de prigoană. Odată cu nașterea Lui, cu întruparea Lui, zorile unei noi vieți se ivesc pe pământ. „Norodul ce umblă în întunec, vede acum o lumină mare, căci un copil ni s'a născut, un Fiu ni s'a dat și se cheamă numele lui: Minune, Sfătuitor, Dumnezeu puternic, Părinte veșnic și Domn al păcii“. (Isaia VII, 15).

Lumea veche se încheie și o lume nouă își așează temelii. Din ceruri se pogoară iubirea... iubirea creștinească, ce înfrățește noroadele și unește pe oameni.

Schimbarea vieții pe pământ, pătrunsă de duhul peșterii din Betleem își începe drumul. Își urmează calea dela răsărit la apus ca și soarele lumina zilei.

De aceea, Biserica noastră, îmbrăcată în haină de sărbătoare și cântă; „Hristos se naște măriți-L! Hristos din ceruri întâmpinați-L! Hristos pe pământ, înălțați-vă! Cântați Domnului tot pământul și cu veselie laudați-L popoare, că s'a preamărit“.

Întreg pământul se bucură de nașterea Domnului nostru Isus Hristos. Nici un popor din lume, nu poate fi însă, în ziua nașterii Domnului, așa mișcat sufletește ca poporul nostru românesc.

Am fost bântuiți veacuri întregi de cele mai groaznice furtuni. Acum am ajuns la țarm și avem nevoie de

liniște și bună înțelegere. Să lăsăm la o parte învrăjbirile, să încunjurăm sfezile, zavistiile, mâniile gălcevile, împărecherele și pismele.

Să muncim din toate puterile pentru rânduiala de azi, de mâine și de totdeauna. Să ne unim în aceeași muncă și în același ideal. Să ne ridicăm deasupra patimilor și slăbiciunilor. Să nu ne răsucim gândurile într'o volbură fără frâu și fără chibzuială. Aceasta vom putea s'o facem numai dacă ne vom lumina sufletele și ne vom împărtăși inimile de creștineasca iubire pe care Pruncu născut în ieslea dela Betleem, ca un Dumnezeu, dar, ne-a adus-o.

Domnul, care știe și cunoaște toate, știe și cunoaște și greutatea și năcazurile zilelor de astăzi, greutatea Bisericii, ale Țării și ale noastre ale tuturor. Bucurându-ne deci de nașterea Domnului, de pogorîrea Lui, a Stăpânului lumii acesteia, în ieslea Betleemului, să ascultăm glasul clopotului, sunetul lui tânguios, care răsună prin văzduh și ridicându-ne ochii spre cer, să cerem împreună cu îngerii să ne aducă liniște și „pace“ și „bună voire“ pe pământ, cântând:

„Mărire întru cei de Sus,
Lui Dumnezeu
Și pe pământ
Pace,
Între oameni
Bună voire!“

Ion Popu-Câmpeanu

Nașterea Domnului

Azi nouă ne-a răsărit
Mesia cel prea dorit.
Din fecioară s'a născut
Și cu lapte s'a crescut,
Cu scutece s'a înfășat
Și în brațe s'a purtat,
În chip de rob smerit
Și pe noi ne-a mântuit.

Grăunte sufletesti

Sfânta Clara

Există un timp când religia e ca un suc dulce și pătrunzător, care ne mișcă toate bierile inimii și ale sufletului (Lacordaire) spre hotăriri înalte și sfinte. Spre asemenea culmi a mănăstirilor înalte și sfinte. Spre asemenea culmi a mănăstirilor înalte și sfinte. Spre asemenea culmi a mănăstirilor înalte și sfinte. Spre asemenea culmi a mănăstirilor înalte și sfinte.

Sfânta Clara s'a născut în Assisi la anul 1194, dintr-o familie fruntașă. Fire cumințe și simțitoare, iubea foarte mult florile și muzica. Ascultând predicile Sf. Francisc, se hotărăște pentru călugărie. Iuzadar îi vorbeau părinții cu vreme și fără vreme de măritiș, căci ea le răspundea: Mirele meu e Domnul nostru Iesus Cristos. Deci împotriva părinților, intră într-o mănăstire benedictină. După ea veni în mănăstire încă două surori ale ei, precum și mama lor rămasă văduvă, pe care Sfânta Clara le primi cu brațele deschise. Pilda familiei lor, a fost urmată și de aite fecioare. Astfel Sf. Francisc în anul 1212 întemeiază cu aprobarea Papei dela Roma al doilea ordin franciscan femeiesc al sursorilor Clarise după numele sfinței. Programul lor de viață era: rugăciune, post, hărnicie și strângere de pomeni, pe care le împărțeau săracilor. Sfânta Clara, la întoarcerea călugărițelor cerșitoare în mănăstire le săruta picioarele.

În vremea aceea se născu un război. Dușmanii ajunseră să împrejmuiască zidurile mănăstirii. Călugărițele îospăimântate, fug la starea lor ce zăcea greu bolnavă. Sfânta Clara le îmbărbăta zicând: Nu vă temeți, căci Iesus Cristos Euharisticul ne păzește. Și luând în mâinile sale vasul cu Sf. Cuminecătura cu toată încrederea, ieși înaintea dușmanilor. Aceștia, adânc impresionați de atâta bărbăție, au rupt-o la fugă. Astfel nu numai mănăstirea, dar și orașul Assisi a scăpat minunat prin intervenția suprafirească a lui Iesus Cristos Euharisticul.

Iată cum lucrează evlavia de sigur. Despre evlavie Sf. Pavel spune, că spre toate este de folos având făgăduința vieții de acum și a celei viitoare. Evlavia ne spune să ne împlinim cu sârguință datorințele față de Dumnezeu, când putem apoi și noi aștepta dela Dănsul răsplata de daruri, chiar peste așteptări. Până când bolovanul asvârlit asupra lui Dumnezeu, adică păcatul, tulbură toată armonia prieteniei noastre cu cerul din care furtună tot noi suferim. Pentru că bolovanul asvârlit ne cade chiar în cap spărgându-ni-l. Deci fără evlavie, suntem fără Dumnezeu. Și fără Dumnezeu totul e gol, sterp și pustiu.

Dar cine ne învață evlavia? — Religia.

Și ce este religia? Apoi religia în inima omului este școala care ne învață să gândim ca ingerii, să iubim ca Fecioara Maria, să ne împlinim cu sfințenie datoria. Religia e dreptatea în cel mai înalt grad. Religia e lumina în toată strălucirea ei. Religia este iubirea în căscoara ei cea mai curată și cea mai caldă, cu o tufă de crini în glastră.

Religia este haina lăuntrică a omului și a sufletului. Sunt mii care murdăresc această haină, alții o acapă și-o rup dar totuși au încă pe Dumnezeu în suflet, până când alții care desbracă această haină fără s'o mai îmbrace rămân complet goi de dumnezeire. (Lacordaire).

Ori Sfânta Clara a fost aceea, care a avut toată grija ca haina sufletului, respective haina religiei sale dată de Impăratul ce-

resc, s'o păstreze cât mai curată. Așa că după 59 ani de viață s'a dus lin ca un vis în paradis.

În anul 1850 desgropându-i se trupul s'a găsit neatins de stricăciune. Dovada cea mai grăitoare, că a făcut din trupul ei cea mai vrednică locuință a sufletului, prin care omul se aseamănă cu Dumnezeu.

Dar haina noastră sufletească cum e? N'am pătat-o? N'am rupt-o? N'am sdrențuit-o? N'am desbrăcat-o fără s'o mai îmbrăcăm? N'am îmbrăcat altă haină de celofibră sută în sută?

Să grijim, să nu rătăcim. Haina adevăratei religii să n'o schimbăm nici de cum. Ba să ne silim a o păstra în stare cât mai bună.

Păr. Octavian Fulcea

† Arhiepiscopul Raymund

A murit ctitorul bisericii noastre din București, cu hramul Sf. Vasile cel Mare, Arhiepiscopul romano-catolic *Raymund Netzhammer*, un mare cărturar, care a scris multe cărți despre țara noastră și despre trecutul bisericesc, mai ales din primele veacuri creștine.

A văzut lumina zilei la Erzingen în Ducatul Baden la 19 Ianuarie 1862. De tinăr simte chemare călugărească. Se lapadă de lume și se face viețitor după chipul Ingeresc, în trup fiind încă, după pravila celui dintre sfinți Părintelui nostru Benedict de Nursia. Departe de grija cea lumească, în liniștea mănăstirii studiază foarte mult. A fost hirotonit preot în 5 Septembrie 1886. A fost preot în Elveția, misionar în Scoția, rector la Colegiul Sf. Atanasie din Roma, unde au studiat mai mulți oameni învățați din Ardeal.

În anul 1900 vine în România. A fost profesor la Seminarul romano-catolic din București (unde au mai fost profesori uniți din Ardeal: răposatul Dr. Demetriu Radu, Episcopul de mai târziu al Oradiei, P. S. Dr. Ioan Bălan, Episcopul Lugojului, etc.). A călătorit toată țara și a scris în nemțește și în românește mai multe cărți despre țara noastră.

În 1905 a fost numit Arhiepiscop al Bucureștilor de către Papa Pius X. A condus această Arhidieceză până în 1924. A înființat un gimnaz catolic. A adus în țară călugări din Congregația Fraților Școlii Creștine și din Congregația Sfântului Vincentiu de Paul. A început să clădească un palat arhidiecezan. Spre a propovădui adevărul a publicat *Revista Catolică*, una din cele mai bune reviste teologice românești.

Mult a trebuit să muncească spre a putea vedea în Capitală turnulețul bisericeții unite de pe strada Polonă. Autoritățile orașenești nu i-au permis să zidească biserica în stradă. Cu mari greutate a reușit să obțină aprobarea de a se zidi în capătul curții, cam departe de stradă.

Avea legături cu mulți bisericani dela Blaj. Cu prilejul morții răposatului canonic Augustin Bunea a scris în *Răvasul* un articol în care vorbește cu multă stimă despre învățatul canonic și ne spune printre altele că totdeauna era oaspele lui la București.

În 1924 pleacă în Elveția, unde a trăit la o mănăstire benedictină. Ținea atât de mult la Blaj, încât a fost tot timpul abonat la *Unirea*. Era singurul abonat al Unirii din Elveția. A trăit 83 de ani. Odihnească în pace!

Ioșif E. Naghiu

Curățirea icoanelor

Vrednicia creștinilor unui sat, se poate măsura și după felul cum își țin îngrijite stințele icoane din bisericile lor, din casele lor. Se prea poate că sunt multe femei cari au deosebită grijă pentru icoane, dar care totuși nu cnuosc ce mijloace mai bune să întrebunțeze ca să le țină în adevărată curățenie. Vom arăta mai jos câteva din aceste mijloace pe cari gospodinele le pot folosi.

Se șterg de praf în fiecare zi, după ce s'a măturat prin casă și după ce s'a lăsat puțin să se depună praful. Icoanele pictate cu ulei se pot curăța din când în când cu o ceară tăiată în rotund sau cu un cartof și pe măsură ce se murdărește se taie jos partea murdară. Se șterge apoi cu o cârpă curată. Că să capete luciu ca și nouă, se șterge pe deasupra cu o cârpă înmuiată într'un amestec de unt-de-lemn și gaz de lampă. Când însă sunt prea murdare se curăță foarte frumos cu apă caldă de ploaie și cu săpun. Se limpezeste și se șterge cu o cârpă, apoi se lustruește cu petrol și unt-de-lemn. Avem grije însă să lucrăm repede fiindcă săpunul lăsat prea mult timp strică vopsea. Tot așa de bine se mai poate curăța cu țuică sau cu spirit.

Terbentina, ca și petrolul, scoate bine fumul. O rețetă foarte bună pentru a da luciul frumos icoanelor este amestecul următor: în 200 gr. țuică se pune un abuz de ou și trei grame zahăr. Se bat bine de tot, apoi cu ajutorul unei cârpe se întinde pe icoană. Pentru a feri icoanele de umezeala pereților se pune între ele două bucăți de plută tăiată, de pildă un dop tăiat în două.

Ceara de pe icoane se scoate cu o lingură încălzită, iar peste pată se pune o hârtie sugătoare ca lingura să nu topească și vopsea. Sau se trece peste pată o punguțică cu nisip ori sare inferbântată.

Și acum, ce faptă bună ar face gospodinele sătence, dacă ar lua hotărârea ca într'o zi de lucru să pornească la curățirea icoanelor din Biserica satului lor, cari sunt desigur și afumate și picurate de ceară și pline de praf.

E. B

O nouă școală în Blaj

Vineri, în 7 Decembrie c., s'a deschis în Blaj Școala de cătăreți bisericesti, găzduită deocamdată în localul Academiei de teologie. Director a fost numit Pr. Ioan Florea, profesor la Academia de teologie. Din corpul profesoral fac parte: Cl. Dr. E. Popa, Dr. E. Bad, Dr. E. Cibu, Ing. Șt. Boariu, prof. Max. Boariu, Tr. Jacodi, P. Bârlea, Gh. Biriș, Pr. Gr. Sălăjan și I. Blăjan instructor.

Școala durează trei ani, dintre cari doi ani de teorie și practică școlară, iar un an de practică în parohie.

În cursul I au fost primiți următorii cătăreți: Barboș Gh. Roșia de Secaș, Băleana V. Berivoii-mici, Blaga P. Urmeniș, Bocița N. Silivaș, Budulicean S. Archid, Bacur V. Nimarăci, Bacur V. Răci, Breaz I. Obreja, Comșa V. Crăciunel, Cociș P. Cămarăș, Codarcea V. Sânmărghita, Crișan M. Păgida, Florea S. Căpuș, Gorea D. Milășel, Groza Gh. Băia, German Ignat Gheja, Hiran A. Gligorești, Secușan C. Bucerdea-Grănoasă, Lincea S. Teaca, Mărginean I. Dătașeni, Muntean L. Băgău, Nemeș A. Agrișteu, Popa I. Sânpaul, Rus I. Iclânzeli, Stanciu Is. Șpălnaca, Sântejudean C. Palatca, Țiț I. Dileul-vechiu.

A plecat dintre noi

Păr. canonic Iuliu Maior, directorul gazetei noastre, nu mai este. Odată cu căderea frunzelor din toamna aceasta târzie, a plecat pentru totdeauna dintre noi acest mare dascăl al școlilor Blajului.

Unora ne-a fost profesor. În anii fragezi ai copilăriei, cu dragoste de părinte, ne-a sădit în suflete iubirea de neam și biserică, îndreptându-ne pașii pe drumul drept al cinstei, al muncii, al învățăturilor Mântuitorului. Alții l-au cunoscut numai din scris. Gazeta sa „Unirea Poporului” pe care a condus-o timp de 27 ani, în fiecare săptămână, ducea celor ce osteneau din greu la coarnele plugului slova sa înțeleaptă, plină de învățături.

L-am cunoscut bine. În uriașa sa muncă de gazetar, i-am oferit micul meu ajutor de câteori mi s'a dat prilejul. L-am cercetat des, îndeosebi în anii din urmă. Totdeauna l-am găsit la masa de lucru. Muncea mult. Pentru apariția regulată a gazetei, pierdea nopți în-

Păr. I. Maior la masa de lucru

tregi. Nu cunoștea oboseala. Nici un rând din articolele publicate în gazetă nu scăpa fără să-l fi citit măcar odată. Corecta, ștergea uneori rânduri întregi din manuscrisele primite și nu lăsa să vadă lumina tiparului decât ceeace credea el că poate potoli setea de învățatură a săteanului.

După dictatul dela Viena din anul 1940, aproape jumătate din abonații Unirii Poporului au rămas în Ardealul de Nord. Cu toate acestea, păr. Maior nu s'a dat bătut în fața greutăților materiale, cari au crescut mult începând cu această dată de tristă amintire pentru neamul românesc. Nu urmărea câștigul. Cine a condus vreodată o gazetă populară își dă seama ce înseamnă a tipări o astfel de publicație fără a primi nici un ajutor bănesc din partea cuiva. Singura sa țintă era luminarea poporului dela sate, ridicarea culturală a satelor românești și îndrumarea lor pe drumul creștinesc al omeniei. Cu acest gând a pornit la drum acum 27 ani alături de neuitatul Al. Lupeanu Melin. Pentru el a luptat din tinerețe până acum câteva zile, când a căzut răpus de o boală nemiloasă, ca un stejar rupt de furtună din falnicii Carpați ardeleni. „Românii noștri sunt deștepți, dar le lipsește învățatura”, spunea el decâteori i se vorbea de țărani, pe cari i-a iubit așa de mult. Și pentru a le da această învățatură, a ostentat bine de un sfert de secol pe ogorul gazetăriei, fără să-și fi prețuit vreodată munca.

Păr. Maior a plecat dintre noi. De azi încolo nu i vom mai gusta scrisul său simplu, dar plin de miez. Prin moartea sa, biserică pierde un slujitor devotat al altarului, școlile Blajului un dascăl de seamă, iar gazetăria ardeleană un mănunchiu de frumusețe al condeiului.

Ca răsplată a muncii sale, Dumnezeu, să-l facă parte cu dreptii.

P. P. Baciu.

Un om de omenie...

Dintre toate laudele meritate, cu care poate fi învrednicit un muritor, nu este nici una care s'o întreaacă pe aceasta: a fi un om de omenie. Poporul nostru românesc, când vrea să spună despre cineva că este un om cum se cade, un om cu simțăminte înalte, zice că este un om de omenie. Omenia este cea mai aleasă trăsătură a unui suflet mare; mai mult, ea este un mănunchiu de frumoase însușiri cari împodobesc ființa făpturii omeniești.

Un om de omenie este, în primul rând, un om deschis, un om cu suflet limpede ca un lac de munte în care poți vedea până în adâncuri.

Părintele Iuliu a fost un suflet deschis, în care nu se găseau ascunzișuri pentru gânduri lăaturalnice. Spunea răspicat ce avea în inimă. Era uneori chiar atât de candid în conversații, încât, dacă n'ai fi știut din ce suflet ies cuvintele pe care le rostea, ai fi crezut că este naiv sau copil. Da, părintele Iuliu se împărtășea din aceeași naivitate despre care Mântuitorul spunea: „De nu veți fi ca pruncii, nu veți intra în împărăția cerurilor” (Mat. 18, 3).

Un om de omenie este, în al doilea rând, un om sincer, un om de cuvânt, care, dacă făgăduiește ceva, face tot ce-i este cu putință ca să ducă la împlinire făgăduința, oricât l-ar costa și oricât ar trebui poate să-și calce pe inimă.

Părintele Iuliu era scrupulos în a-și îndeplini angajamentele luate. Nu promitea lucruri pe care știa că nu le poate împlini și nu voia să nutrească pe nimeni cu iluzii de șarte. Când te refuza, îți explica „dece”, așa încât te lăsa totdeauna mulțumit sufletește.

Un om de omenie este, în al treilea rând, un om drept, care nu privește la fața oamenilor, ci privește în față adevărul, pe care când îl cunoaște bine, îl îmbrățișează fără clintire.

Ca profesor, ca director de școală și ca înaltă față bisericească, Părintele Iuliu lucra după conștiința dreaptă. Cerceta adevărul, asculta mărturiile și dovezi, pe care le judeca în lumina intereselor superioare școlare și bisericești — în lumina principiilor înalte, — iar când se convingea de adevăr nu-l părăsea pentru nimic în lume: nici simpatia nici prietenia, — cu atât mai puțin calculele egoistemeschine, — nu erau capabile să-i falsifice judecata și atitudinea. Avea o conduită lineară, pe urma căreia nu arareori a trebuit să îndure multe și mari amărăciuni, poate chiar și de unde se aștepta mai puțin.

Un om de omenie este în al patrulea rând, un om delicat, un om netruș, care, prin ținuta lui, nu-ți aruncă mereu în față: „vezi, cine's eu!”, ci știe să coboare până la oamenii cei mai de rând, crezând că este o datorie a sa să trateze pe toți oamenii „omeniește”, dând fiecăruia atențiunea și cinstea cuvenită; un om care nu socotește că este o înjosire să zici, nu unui subaltern, ci chiar unui simplu servitor: „Dumneata”.

Părintele Iuliu era „domn” în plinul înțeles al cuvântului; deaceia știa să zică în modul cel mai sincer: „Dumneata”. Vorbea atât de prietenește, îl simțeați atât de apropiat de tine, încât, departe de a-și pierde prestigiul în fața oamenilor, creștea în vază tuturor, inspirându-le un respect afectuos de înălțare în nobleța inimii.

Un om de omenie este, apoi, un om bun, un om simțitor, un om de inimă, care se bucură cu cei veseli și se întristează cu cei în-

durerați: un om cu inimă de carne, nu de piatră. Rară perlă a sufletului omenesc! Să te știi bucura de succesul altora, de bucuria curată a unei reușite în orice domeniu, și să împărtășești în chipul cel mai cordial doliul unei inimi cernite.

Părintele Iuliu a fost un om bun, un om cu inimă aleasă, pasionat după adevăr, bine și frumos, de care se bucura oriunde și în oricine le afla. Inima a fost măsura vieții și succeselor sale, — și tot inima a fost măsura morții sale, căci ea l-a smuls din lumea celor trecătoare, ducându-l în fața Inimii lui Isus Hristos, cu care atât de mult s'a străduit să se asemene. („Părinte, vreau ca unde sunt eu — spune Isus — să fie cu mine și aceia, pe cari mi i-ai dat: ca să vadă mărirea ce mi-ai dat-o” (Io. 17, 24).

Inima caldă și bună a părintelui Iuliu se manifesta în privirea ochilor iluminată de mulțumire și în strângerea viguroasă de mână, atunci când lua parte la bucuria ta, — ori în privirea intristată și în strângerea blândă — domoală — mângâietoare de mână, atunci când se făcea părtaș al durerii tale.

Un om de omenie este, în sfârșit, un om primitiv și omenos, care se bucură când este căutat și cercetat, care știe că nu sărăcește dacă invită la masă pe un alt om, semen al său, care „știe să jertfească un pahar de vin pe altarul prieteniei”, după cum așa de frumos și duios spunea, la înmormântarea părintelui Iuliu, vorbitorul principal.

Părintele Iuliu a fost cu adevărat un om primitiv și omenos. Chiar dacă era foarte ocupat, te primea zâmbitor și binevoitor, te invita în mod gentil să iai loc și conversa cu tine prietenește. Se interesa de familia ta, de treburile și lucrurile tale, și era gata să-ți vină în ajutor, când era lipsă și putea. Puține case din Blaj au fost cercetate ca locuința părintelui Iuliu, și puține s'au arătat atât de primitive și omenoase.

Așa a fost părintele Iuliu: un om de omenie, un om cu chip frumos și cu inimă aleasă, o figură care trăește încă în inimile tuturor cari l-au cunoscut, admirat și iubit, — un model de om, care, prin viața sa, ne îndeamnă să fim cu toții oameni de omenie, fiindcă numai prin omenie putem ajunge la pace adevărată: în inimi, în familie, în țară, în lume, — și apoi la Pacea veșnică din ceruri.

Pr. prof. AUREL LELUȚIU

Canonicul blăjan Iuliu Maior

Figura blândă a canonicului blăjan Iuliu Maior, fostul profesor și director al liceului comercial român unit de băieți din Blaj, ne va rămânea veșnic vie în memoria noastră datorită voinței care-l stăpânea mereu, indiferent de greutățile zilei.

Canonicul Iuliu Maior sau cum ne plăcea nouă să-i zicem „baciul Iuliu”, era omul datoriei veșnice, omul care adeseori sacrifică totul pentru binele liceului.

Ținea foarte mult la școala încredințată lui și nu cruța nimic ca această școală să progreseze mereu din punct de vedere administrativ, gospodăresc, didactic și religios. Intradevăr liceul unde a servit ani mulți și grei, la început de organizare i-a răpit mult timp, iar vacanțele de vară erau momentele cele mai plăcute pentru el căci se putea ocupa liniștit de noile nevoi, cari le deschidea noul an școlar.

Astfel cu ajutorul Mitropoliei române unite „baciul Iuliu” deschide un internat pentru elevii liceului, unde aceștia primesc o

educație frumoasă creștină, pe lângă cele necesare hranei de toate zilele.

Nu pot uita niciodată conștiinciozitatea pe care o depunea în conducerea elevilor la Sf. Liturghie. Adeseori în zilele de Dumineci și sărbători, ne trezeam cu „baciul Iuliu“ la liceu, pentru a vedea dacă elevii și profesorii sunt prezenți pentru a se îndrepta spre Catedrala Sf. Treime, unde urma să ascultăm Sf. liturghie la care concelebra el însuși.

Rămân neuitate conferințele ținute în timpul cât a condus destinele liceului comercial de băeți și mai ales atmosfera creștinească în care se desfășurau lucrările școlare ce erau momente plăcute de adevărată elevare sufletească.

Pentru profesori, era model viu de conștiinciozitate și hărnicie pe care o executa cu orice sacrificii pentru binele liceului, elevilor și profesorilor lui.

Lucra cu mult zel în ogrul școlii, de aceea s'au cules, roade bogate dând serii întregi de elevi cari s'au dedicat comerțului și nu meseriei de slujbaş.

Fostul profesor și director al liceului comercial de băeți din Blaj, a întrunit toate calitățile celui mai bun dascăl, gospodar și director, putând fi dat model tuturor de felul cum trebuie să fie un adevărat conducător.

Astfel, după terminarea anului școlar, an de an, în cea mai frumoasă colaborare cu profesorii liceului, organiza cu elevii absolvenți ai liceului acele minunate și instructive excursii, devenite proverbiale, pentru cunoașterea țării, a vieții economice și a tot ceea ce are țara mai pitoresc.

Așa au fost organizate serii întregi de excursii imbinând astfel cunoștințele teoretice ale elevilor cu practicul, cu realitatea, pentru o cât mai temeinică pregătire pentru viață.

Ca ziarist a condus cu multă competență și pricepere gazeta populară Unirea Poporului, ce a apărut încontinuu, cu toate vicisitudinile zilelor grele prin eare a trecut. Nu era număr al ei, în care „baciul Iuliu“ să nu-și aibă articolul său, cu „grăunțe sufletești“ pentru cititorii săi țărani, cărora era destinată această gazetă, adevărată comoară de învățături folositoare.

Părintele Iuliu, cum semna articolele, azi nu mai este printre noi!

Tot pentru popor a scris un număr mare de broșuri pentru trăirea vieții creștine iar ca preot era model de viață, fiind intradepășit „preot după rânduiala lui Melhisedec“, după cum spun cărțile sfinte.

Era un distins predicator.

În preajma sfintelor și marilor sărbători creștine, exercițiile spirituale pentru elevii liceului nu lipseau. La ele ținea foarte mult să participe, însuși alături de profesori, pentru trăirea intensă și în comun a vieții creștine.

Pe lângă marile lui calități, a fost ridicat de Mitropolia română unită la înalta treaptă bisericească de canonic mitropolitan și inspector arhidiecezan al bătrânelor școli din Blaj.

Iar pentru activitatea sa bogată pe teren ziaristic și cultural, a fost decorat cu mai multe ordine românești, drept recompensă a înaltelor vrednicii și calități pe care le-a posedat fostul profesor, director și canonic Iuliu Maior.

Până în ultima vreme a condus Asociația Româno-Americană din Blaj, al cărui președinte era, muncind pentru strângerea relațiilor cu marii noștri aliați.

Canonicul Iuliu Maior a fost mereu la datorie. Până când nu l-a lovit boala crudă și nemiloasă, ținându-l la pat. Cu toții credeam că este ceva trecător. Dar boala își grăbea mersul și în fața acestei situații s'a internat în Clinica medicală din

Cluj, unde l'am găsit la începutul lunii Octombrie, îngrijit de doctori și de soția-i credincioasă, până în ultimele clipe din viață.

Prin moartea acestui distins și harnic profesor director și canonic, biserica și neamul românesc a pierdut un preot cucernic, un român bun, un profesor neobosit și un eminent gospodar și director.

Baciul Iuliu, va rămânea pentru biserica, școală și ziaristica ardeleană o pildă vie, vrednică de urmat de toate generațiile.

Fie-i memoria binecuvântată și în veci neuitată!

Cluj, Nov. 1945.

Prof. Olimpiu I. Barna

Grija Păr. Iuliu Maior pentru „Unirea Poporului“

Din Cluj, de acolo din Capitala Transilvaniei eliberate, ca un uragan de nesfârșită jale, de dureri fără margini, de regrete fără număr, de suspine fără nume, ne-a venit vestea săvârșirii din această lume a Canonicului gazetar, Iuliu Maior.

Clopotele, milenarii crainici ai praznicelor, dar și ai morții, au intonat melodia cea tristă, răscolind văzduhuri și inimi, dela Someș, la Mureșul de sus; dela Reghinul descălecării Maioreștilor și până în Blajul trudnicei existențe pământești a lui Iuliu Maior.

Țipetul de jale al limbilor de clopot a stăruit zile de-a rândul. Și mi se părea cântarea cea de bronz mai dureroasă, mai sfâșietoare ca 'ntotdeauna când am înțeles cu adevărat că, ne părăsește, acum, tocmai acum, în aceste frământate ceasuri, un preot, un român, un gazetar: Iuliu Maior.

Preot după rânduiala și asemănarea Stăpânului Său, dăruit Lui pe de-a'ntregul; apostol fără zăbavă și neobosit al carității creștine și al presei bune, primitor sincer de străini și de prieteni, amabil cu toată lumea,

Păr. I. Maior de vorbă cu poporul

acesta a fost Iuliu Maior. Optimist și calm totdeauna, — avea totuși o mare îngrijorare ce-l neliniștea. Și aceasta mai ales în ultimii ani: hârtia... Hârtia pentru gazeta lui dragă, pentru care ar fi dat ori ce, ar fi dat totul, s'ar fi dat și pe sine... Parohul de Ars, exclama cândva: „Dacă, pentru a-i da ceva Mariei, va trebui să mă vând, mă voi vinde“!... Câtă asemănare între toți aceia cari trăiesc și se afundă în iubire, făcându-și din dăruire o poruncă!...

Din grijile de toate zilele, „Unirea Poporului“ și hârtia au fost pentru Iuliu Maior veșnica preocupare. Cruce a gazetarului creștin, ce l-a 'nsoțit până 'n mormânt. Cu câteva minute înainte de a muri, când Vlădica Vasile al Bucureștilor l-a cercetat în Clinica din Cluj, Iuliu Maior, deși era cu totul consumat de suferințe — n'a 'ntrebat nici de medicamente, nici de penicilină, nici de altceva, ci de hârtie:

-- „Făcut-ai rost de hârtie“!...

Descendent ilustru, după Sânge și nume, al unei familii cu cele mai frumoase tradiții religioase și culturale, român dintr'o bucată și integru toată viața lui, având mereu la înimă interesele mari ale nației sale, așa a trăit și a murit Canonicul Iuliu Maior... purtând cu sine, ca pe o relicvă sfântă, țărâna de pe mormântul tatălui său dela Reghin.

De aceea vestea morții lui ne-a fost și ne este atât de dureroasă. De aceea plecarea lui, deși în localurile de lumină ale dreptilor, constituie o atât de simțită și de mare pierdere pentru noi toți: pentru familia lui, pentru Biserica Domnului, pentru poporul dela sate și pentru gazeta pe care a iubit-o.

Aurel Aldea

Colindă

Zice-se că Maria
Din casă 'n casă umbla,
Să nască pe Mesia.
Maica Sfântă tot s'a dus,
Dela Viflaim în sus.
Și 'ntr'un grajd întunecos
S'a născut Domnul Hristos.
N'a trecut mult și-au venit
Trei Crai dela Răsărit.
În Ierusalim intrară,
Tot orașul colindară
Și pe Isus îl aflare.
Irod când de asta a dat,
Foarte rău s'a turburat
Ș-a chemat pe toți mai mari,
Arhierii și Cărturari.
„Știți Profeți unde s'a spus
Că s'ar fi născut Isus?“
Ei au zis: „În Viflaim,
După cum noi cu toți știm“.
Irod tare s'a 'nfuriat;
Pe toți pruncii i-a tăiat.
O, Iroade împărat!
O, cum de te-ai îndurat,
Patrusprezece mii de prunci
Să-i omori în grele munci?
Nu te cuprindeau fiori,
Chiar pe Isus să-l omori?
Pe Isus nu l-ai tăiat;
Tatăl Sfânt l-a apărat,
Caci îngerul noaptea 'n vis
Lui Iosif așa i-a zis:
„În-ți Pruncul și pe-a lui Mamă
Și du-te de-aici în grabă,
Că Irod face răscoală,
Pe Isus vrea să-l omoare“.
Maica Sfântă-a alergat
Isus de moarte-a scăpat.

Auzită dela Sântejudean Gavrilă
din com. Pălătea — Cluj

Dare de seamă. La concertul organizat din inițiativa regretatului nostru director, pentru ajutorarea compozitorului N. Ganea, despre care s'a scris în Nr. 18 al gazetei noastre, situația încasărilor și cheltuielilor este următoarea: Incasări din vânzarea biletelor 186.640, Donații 74.500, Total 261.140. Cheltuieli 251.040, în cassă 10.100. Repartiția cheltuielilor în amănunt: Stofa pt. haine 15.000, Stofa pt. palton 25.500, Confectionatul și furniturile 130.000, Reparații 15.000, Pălăria 12.240, La tipografie (afișe, bilete) 7285, Diverse (pompierei, sală, curent) 6515, Lemne 39.500, Total 251.040. Pe lângă cei publicați în Nr. 18 al gazetei noastre, tot în acest scop au binevoit să doneze: D-na și d-l profesor Dionis Popa-Mărgineni 4000, Dr. M. Friedman 1000, Prot. Căpâlean 10.000, Un admirator 1300, Păr. I. Moga a mai dat 7000, d-na preoteasă vād. Cornelia Moldovan 3300 în amintirea a șapte ani dela moartea soțului său, Păr. Șt. Ciufudean 2000.

Cum stă lumea și țara

Jugoslavia a fost proclamată republică

În ziua de 29 Octombrie anul acesta, Parlamentul statului vecin jugoslav, a hotărât proclamarea Republicii Democratice Federative a popoarelor jugoslave, sub numele de Republica Federală a popoarelor din Jugoslavia.

Declarația dată cu acest prilej de Parlament, prevede ridicarea tuturor „drepturilor investite” ale Regelui Petru al II-lea Karagheorghevi.

Se știe că Regele Petru al II-lea a urmat tatălui său Alexandru, ucis împreună cu ministrul de afaceri străine al Franței Barthou, la Marsilia și s'a suit pe tron în toamna anului 1934, fiind chemat din Anglia, unde se afla la școală.

Postul de Radio Londra a anunțat că Regele Petru nu recunoaște proclamarea Republicii Jugoslave.

Domnul Ethridge a părăsit România

D-l Mark Ethridge, trimisul special al guvernului american în România și Bulgaria, a părăsit țara noastră, plecând cu un avion la Washington.

Pe timpul cât a stat la noi în țară, d-l Ethridge a avut convorbiri cu toți fruntașii vieții noastre politice. După vizita ce a făcut-o Majestații Sale Regelui la Castelul Peleş din Sinaia, a avut convorbiri atât cu membri guvernului și cu conducătorii partidelor cari sprijinesc guvernul.

Scurte știri politice

Din Țară

În zilele de 2, 3 și 4 Decembrie a. c., s'a ținut în București Congresul General al Partidului Social Democrat.

Într'un Consiliu de Miniștri ținut sub prezidenția d-lui Petru Groza, s'a hotărât trecerea Casei I. O. V. R. dela Ministerul de Război la Ministerul Asigurărilor Sociale.

Din Străinătate

John Amery, fiul fostului ministru englez al Indiilor, fiind găsit vinovat de înaltă trădare, ca unul ce i-a îndemnat pe englezi să lupte împotriva Rusiei Sovietice, a fost condamnat la moarte.

Uniunea Sovietică a recunoscut guvernul grec, trimițând ca ambasador la Atena pe viceamiralul Rudianov.

D-l Winston Churchill, fostul prim-ministru al Angliei a împlinit vârsta de 71 de ani.

Conducătorii Adunării Populare Jugoslave au înmănat Mareșalului Tito cea mai înaltă decorație jugoslavă: „Ordinul Poporului cl. I.” drept recunoștință pentru meritele sale în serviciul patriei.

Albania și-a serbat cea de a 33-a aniversare a independenței naționale.

Domnia Sa a fost chemat urgent la Washington, unde este așteptat de către guvernul american pentru a da amănunte asupra situației politice din Bulgaria și România.

Procesul marilor criminali de război

La Nuerenberg, în Germania, a început la sfârșitul lunii trecute, procesul celor ce s'au făcut vinovați de începerea ultimului război mondial.

Vor fi judecați în acest proces, între alții și: Hermann Goering, mareșalul aviației germane, Rudolf Hess, locțiitorul lui Hitler, Joachim von Ribbentrop, fost ministru de externe al Germaniei, Wilhelm Keitel, șeful Statului Major al Armatei germane și alții

Turburările din Iran

În nord-vestul Iranului (Persia) în provincia Azerbeidjan a izbucnit o revoltă împotriva guvernului persan.

Răsculații au ocupat mai multe orașe, între care portul Azkara de pe coasta Mării Caspice, aflându-se acum la mai puțin de 150 km. de capitală.

Telegrame din Teheran anunță că se așteaptă lupte între trupele guvernamentale și rebele. În acest scop autoritățile au adus unități militare în capitală. Ziarele iraneze arată că au fost arestați doi fruntași democrați, acuzați de acțiune anti-guvernamentală.

Insulele bețivilor

Guvernul statului Neusindwales din Australia acum 10 ani găsisse o formă pentru combaterea alcoolismului și a patimei consumului de stupefiante (opium, morfină, etc.): În apropiere de partea nordică a Noii Zeelande se găsesc două insule: Pakatoa și Rotaroa. Pe aceste insule sunt deportați bărbații și femeile cari au căzut în patima beției sau a morfismului. Pe Rotaroa sunt trimiși bărbații, pe Pakatoa femeile.

Internații sunt obligați să presteze munci ușoare. Bărbații sunt trimiși la munca câmpului, iar femeile fierb, coase și tricotează. Paza o face armata. Termenul de internare este cel mult de 1 an în caz de bună purtare. În acest timp deportații se pot vindeca de patima beției. Totuși după eliberare pătimășii sunt încă 5 ani supraveghiați, și în caz de recidivă sunt din nou internați în lagărele de muncă pe aceste insule. N'ar strica și la noi o astfel de lege cu așa persoane, cari stau toată ziua prin cărciumi. Liga „Temperanța”, ar fi de dorit să-și continue activitatea pe care o începuse regretatul Dr. Creangă.

V. MINCIUNA-PUEȘTI
ziarist
Homorod — Tr.-Mare

AVIZ! Facem cunoscut tuturor cari ne-au cerut calendare, că am început să le expediem și pe sărbătorile Crăciunului le vor primi de bună seamă.

Știrile săptămânii

De Prasnica Sfinței Nașteri a Mântuitorului Hristos, dorim tuturor cititorilor și prietenilor noștri viață îndelungată, sănătate, pace, roadă îmbelșugată și împlinirea tuturor dorințelor.

Dela redacția gazetei. Din cauza boalei și morții mult regretatului nostru director, a trebuit să aparem cu întârziere și din lipsa de hârtie am fost nevoiți ca ultimii numeri să-i combinăm într'un singur număr de sărbători. Cerem iertare pentru aceasta cititorilor noștri. Pe viitor, dacă vom putea primi la timp hârtia ce ni s'a promis, vom continua să aparem regalat.

Medalia comemorativă 23 Aug. 1944. Ministerul de război a făcut o medalie comemorativă pentru ziua de 23 August 1944, când Românii au ieșit din război și alături de armata sovietică a început lupta în contra nemților. Această medalie se dă tuturor ostașilor, cari după 23 August 1944 au luptat împotriva nemților, precum și acelor cari au lucrat din toate puterile pentru înlăturarea României de astăzi.

Comunicat pentru proprietarii de animale. Prin Jurnalul Consiliului de Miniștri Nr. 1373—945, începând cu data de 1 Decembrie 1945, orice livrări de animale pentru satisfacerea obligațiilor convenției de Armistițiu se vor face prin cumpărări la preț liber, dela cei cari doresc să vândă în târguri. Adică pe viitor, nu se vor mai face nici un fel de rechiziții, alocări sau conscrieri de boi, vaci, porci, oi sau cai dela locuitori, ei se vor cumpăra liber, în târguri dela cei ce doresc să vândă.

Se va împărți zahăr. Începând cu ziua de 10 Decembrie a. c. se va împărți în toată țara zahăr pe lunile Noembrie, Decembrie 1945 și Ianuarie 1946, câte 250 grame de persoană.

Nu va mai lipsi mărunțișul. Nouile monete de 200 și 500 Lei au fost puse în circulație de Luni, 3 Decembrie anul curent. Aceste monete ating suma de 10 miliarde Lei. Totodată, Ministerul Finanțelor a ordonat sporirea lucrului la Fabrica de timbre, unde se tipăresc monetele hârtii de 20 și 100 Lei, din care au fost puse în circulație până acum peste 1.000.000 Lei.

Au fost repartizate 629.406 perechi de încălțăminte economatelor. Pentru a împlini nevoile populației, Subsecretariatul de Stat al Aprovizionării a întocmit un plan de aprovizionare pe anul 1945—1946. Acest plan prevede fabricarea și distribuția prin economate și cooperative a 3.410.000 perechi de opinci și 4.500.000 perechi de pingele. Planul a și fost pus în aplicare și până acum au fost repartizate economatelor 629.406 perechi de încălțăminte.

Vom avea post de radio la Cluj. Nu de mult s'a răspândit știrea că vom avea un nou post de radio, la Cluj. Noul post de radioemisiune va avea o putere de 20 kilowați și va putea fi ascultat în toată Europa. Lucrările pentru construirea lui au început și se crede că inaugurarea se va face la 1 Mai 1946.

Avioane poștale cu 8000 km. pe oră. Științii englezi sunt convingeți că avioane rachetă sburând cu o viteză de 8000 km. pe oră, vor putea transporta scrisori din

Anglia în America peste Ocean, în mai puțin de o oră. Aceste avioane vor fi construite pe aceeași bază ca V 2, dar vor avea aripi și frână precum și o cabină în care un pilot va controla zborul rachetei către sfârșitul călătoriei.

Un criminal a încercat să scape de urmărire la Blaj. În luna Octombrie a fost ucis prin strangulare, în Azilul de bătrâni din Sibiu, femeia Margareta Albrecht, născută Spack, în vârstă de 79 ani. După primele cercetări s'a aflat că autorul acestui omor este un nepot al bătrânei, anume Bock Maximilian Erick, fiul cunoscutului avocat Heinrich Bock din Dumbrăveni, care imediat după săvârșirea crimei a dispărut din Sibiu, luând cu el pensia bătrânei, precum și o brățară, un inel cu briliante și un ceas de aur. Căutând să scape de urmărire a venit la Blaj și s'a prezentat la Cercul de Recrutare, de unde era dat dezertor din vara anului trecut. Credea că sub haina militară nu va putea fi descoperit. Până la judecarea lui pentru dezertare a fost repartizat pentru serviciu la Centrul de Exploatare Teritorial. Aflând însă că și aici, poliția e gata să-l descopere, a împrumutat dela un ostaș 30.000 Lei și apoi a dispărut fără urme.

Lupte cu bandiții pe străzile Bucureștilor. Nu de mult bandiții au uimit lumea prin îndrăzneala lor, când atacând un tramvai, în centrul Capitalei cu arme automate, au reușit să scape din mâinile gardienilor ce escortau la pușcărie pe un cunoscut tâlhar, anume Petre Șchiopu. Zilele trecute însă i-a venit de hac și acestuia. Aflând poliția că pericolul bandit se afla într-o cărciumă unde își petrecea cu alți tovarăși, s'a pus pe urmele lui. La intrarea poliștilor în cărciumă, bandiții au început să tragă cu armele. S'a început o luptă aprigă, trăgându-se din amândouă părțile. Până la urmă însă, tâlharii au fost înfrânți. Intre cei uciși a fost și Petre Șchiopu.

Cărțile scrise

de Păr. IULIU MAIOR

1. Păcatul, cel mai mare rău din lume.
2. Pe calea desăvârșirii.
3. Darul lui Dumnezeu.
4. Adevărata fericire.
5. Taina spovedaniei.
6. Tălcuirea Apostolilor din toate duminicile de peste an.
7. Legea strămoșească.
8. Tălcuirea Evangheliilor din toate sărbătorile de peste an.
9. Tălcuirea Apostolilor din toate sărbătorile de peste an.
10. Taina tainelor, Sfânta Cuminecătură.
11. Sfânta Liturghie, jertfa Legii Noi.
12. Durerea, sora noastră nedespărțită.
13. Tălcuirea Evangheliilor din toate duminicile de peste an.
14. Cărțica mirilor.
15. Cărțica soților de căsătorie.
16. Cele 7 cuvinte de pe Crucea ale lui Isus.
17. Cum să creștem copiii.
18. 54 predici scurte pentru popor, întocmite după texte din apostolii duminicilor.
19. 57 predici scurte pentru popor, întocmite după textele evangheliilor de peste an.
20. Din viața vechilor creștini.

Rugăm pe toți cari prin grai, telegrame, scrisori și participare la înmormântare au luat parte la nemărginita noastră durere pentru pierderea scumpului nostru

IULIU MAIOR

canonic și director al gazetei Unirea Poporului,
să primească sincerele noastre mulțumite

Familia

MINISTERUL JUSTIȚIEI

Comisiunea pentru Constatarea Condițiilor de Naturalizare și Recunoaștere

No. Dos. 101 Nat. — 1944.

Domnul Cosleff Marin Nicolae domiciliat în Blaj, jud. Târnava Mică a făcut cerere acestui Minister pentru a i se acorda cetățenia română.

Prin cerere petiționarul arată, că este supus bulgar, de profesiune grădinar, născut în comuna Dolna Orehovița, Bulgaria, în anul 1896, de religie ortodox, venit și stabilit în țară în anul 1923.

Conform art. 19 din legea privitoare la dobândirea și pierderea naționalității române, se publică aceasta spre știință acelor cari ar voi să facă întâmpinare, potrivit art. 20 din zisa lege.

ROMANIA

Instanța specială pentru judecarea cauzelor de sabotaj depe lângă Tribunalul Târnava Mică-Dumbrăveni.

Dos. Nr. P. 753-1945.

Sentința penală Nr. 356-1945.

Ședința publică din 26 Sept. 1945

In numele legii

Hotărește

Condamnă pe inculpatul Vlad. Ioan de 44 ani născut și domiciliat în comuna Cergăul, greco catolic, pentru delictul de sabotare a măsurilor luate pentru dirijarea economiei naționale prev. de art. I din decizia Nr. 1982-1945, publicată în Monitorul Oficial Nr. 32 din 9 Febr. 1945 combinat cu art. 27 pct. I și pedepsit de art. 28 cu aplicarea art. 37 alin. 2 din legea nr. 351-945, să plătească 100.000 (una sută mii) lei amendă în conformitate cu disp. art. 54 din Codul penal și art. 526 din proc. pen.

Ordonă afișarea pedepsei la domiciliul inculpatului și publicarea pedepsei în ziarul Unirea Poporului din Blaj.

Obligă pe inculpat ca în termen de 15 zile sub urmările legale să plătească Ministerului Industriei și Comerțului suma de un leu despăgubiri civile Statului suma de 2000 — două mii — lei cheltuieli de judecată conform art. 93 din legea pentru organizarea corpului de avocați publici și 2000 — două mii — lei cheltuieli de procedură penală.

Cu recurs în termen de 5 zile dela pronunțare.

Data și citită în ședința publică din 26 Septembrie 1945, în Palatul Justiției din Dumbrăveni.

Președinte,
ss. MIHAIL GR. POPESCU

Judecător,
ss. VESA.

Grefier ss. COSTEA

Pentru conformitate INDESCRIABIL

ROMANIA

Instanța specială pentru judecarea cauzelor de sabotaj depe lângă Tribunalul Târnava Mică-Dumbrăveni

Dos. Nr. P. 751-1945.

Sentința penală Nr. 355-1945.

Ședința publică din 26 Septembrie 1945.

In numele legii

Hotărește

Condamnă pe inculpatul Spătăcean Ioan din Călugăreț, de ani 40 născut și domiciliat în comuna Călugăreț, Mare, român, greco catolic, pentru delictul de sabotare a măsurilor luate pentru dirijarea economiei naționale prev. de art. I din decizia nr. 1982-1945, publicată în Monitorul Of. Nr. 32 din 9 Februarie 1945, combinat cu art. 27 pct. I și pedepsit de art. 28 cu aplicarea art. 27 alin. 2 din legea nr. 351 1945 să plătească 100.000 (una sută mii) lei amendă în conformitate cu disp. art. 54 din Codul penal și art. 526 din procedura penală.

Ordonă afișarea pedepsei la domiciliul inculpatului și publicarea pedepsei în ziarul Unirea Poporului din Blaj.

Obligă pe inculpat ca în termen de 15 zile sub urmările legale să plătească Ministerului Industriei și Comerțului suma de 1 leu despăgubiri civile, Statului suma de 2000 (două mii) lei cheltuieli de judecată conform art. 93 din legea pentru organizarea corpului de avocați publici și 2000 (două mii lei cheltuieli de procedură penală.

Ca recurs în termen de 5 zile dela pronunțare.

Data și citită în ședința publică din 26 Sept. 1945, în Palatul Justiției din Dumbrăveni.

Președinte, MIHAIL GR. POPESCU

Judecător, ss. VESA

Grefier, ss. COSTEA

Pentru conformitate Imp. INDESCRIABIL

ROMANIA

Instanța specială pentru judecarea cauzelor de sabotaj depe lângă Tribunalul Târnava-Mică-Dumbrăveni.

Dos. P. 911-1945.

Sentința penală nr. 360 1945

Ședința publică din 26 Septembrie 1945.

In numele legii

Hotărește

Condamnă pe inculpatul Barabaș Ioan, de 49 ani, născut în comuna Coroiu, domiciliat în orașul Dumbrăveni, căsătorit, român, greco catolic cizmar, pentru delictul de nerespectarea măsurilor luate pentru verificarea prețurilor prev. de art. 19 pct. 4 și pedepsit de art. 22 cu aplicarea art. 37 alin. II din legea nr. 351-1945, la 100 000 (una sută mii) lei amendă corecțională, care se va plăti conform disp. art. 54 din codul penal și art. 526 din proc. pen.

În baza art. 4 pct. 3 din proc. pen. achită pe acuzatul Barabaș Ioan, pentru crima de sabotaj a economiei naționale prevăzută de art. 29 pct. 2 și pedepsită de art. 31 lit. a din susmenționata lege.

Dispune punerea imediată în libertate a inculpatului.

Ordonă afișarea pedepsei pe vitrina atelierului inculpatului și publicarea pedepsei în ziarul Unirea Poporului din Blaj.

Obligă pe inculpat să plătească Ministerului Industriei și comerțului suma de 1 leu despăgubiri civile, Statului suma de 2000 (două mii) lei cheltuieli de judecată conform art. 93 din legea pentru org. corp. adv. publici și 2000 (două mii) lei cheltuieli de proc. pen.

Cu recurs în termen de 5 zile dela pronunțare.

Data și citită în ședința publică din 26 Sept. 1945, în Palatul Justiției din Dumbrăveni.

Președinte MIHAIL GR. POPESCU

Judecător, ss. VESA

ss. ILUȚIU

Grefier ss. COSTEA

Pentru conformitate Imp. INDESCRIABIL

A apărut!

A apărut!

Calendarul dela Blaj pe 1946

E cel mai frumos calendar, care nu trebuie să lipsească de pe masa nici unui plugar.

Pe lângă partea calendaristică cuprinde multe sfaturi și îndrumări potrivite pentru săteni.

Cereți-l dela Administrația gazetei „UNIREA POPORULUI” sau dela Librăria Seminarului din Blaj.

Prețul 700 Lei.